

Jméno: Markéta Jedličková

Obor: Regionální geografie

Studium: magisterské, 1. ročník

Země pobytu: ŠPANĚLSKO

Instituce: Universidad de Las Palmas de Gran Canaria

Typ mobility: studijní pobyt ERASMUS+

Období výjezdu: ZS 2011 – LS 2012

Jet na Erasmus na Kanárské ostrovy je splněný sen nejednoho studenta. A pokud je to geograf, pak tím tuplem. Souostroví, tvořené sedmi hlavními ostrovy (Fuerteventura, Tenerife, Gran Canaria, Lanzarote, La Palma, La Gomera a El Hierro), je jako otevřená encyklopedie geografie. Každý den můžete nalistovat jinou stránku a zkoumat ji v terénu. Stačí chtít. A o tom všechny studijní výjezdy jsou - o volbě, jak chce člověk pobyt prožít...

Při odjezdu na desetiměsíční stáž jsem mnoho očekávání neměla. Představovala jsem si moře, pláže, turisty a školu s jižanskou morálkou. Nemohla jsem se mýlit víc. Začnu Univerzitou, kde se s námi nikdo moc nemazal. Jasně, nebyl to Harvard, ale pravidla pro docházku platila stejná, jako pro místní studenty, maximálně dvě absence v předmětu za semestr. Od pondělí do čtvrtka jsme chodili do školy, trochu překvapivě odpoledne (od cca 15 hodin, někdy až do 21). Výuka probíhala komplet ve španělštině - přednášky, seminárky, zkoušky. Což v kombinaci s faktem, že jsem při příjezdu španělsky uměla jak Massa Bob, znamenalo hlavně ze začátku dost perných chvil se slovníkem. Kdo je ale hozen do neznámých lingvistických vod, musí se v nich naučit plavat. Hodně pomohlo najít si španělské spolubydlící a kamarády, koukat na španělské filmy a snažit se mluvit, mluvit, mluvit, i když s chybami.

Bydlení jsme sehnali přes inzerát od jedné typické španělské „doňi“, která nám v historické čtvrti Vegueta pronajala osmipokojový apartmán. Ten jsme nejdřív nemohli obsadit, neboť absence bazénu a luxusního vybavení vyřadila z řad zájemců veškeré zhýčkané západoevropské Erasmáky. Nakonec jsme naštěstí na nízkou cenu (a skvělou společnost!) nalákali spořivé osazenstvo (Čechy, Poláky a pár anarchistických Španělů). Velký byt se časem ukázal jako obří výhoda, protože do něj mohly proudit návštěvy z domoviny, které se mezi početnými nájemníky vždy v podstatě ztratily. Za deset měsíců pobytu nás tehdy navštívilo přes šedesát známých, spolužáků nebo rodinných příslušníků.

Sešla se nás v bytě parta dost čínorodých lidí, takže jsme pravidelně v pátek vyráželi na celovíkendové výpravy do hor, na skály nebo jen tak na výlet. Někdy jsme si půjčili auto, někdy jeli guaguou (hantýrkou autobus) a někdy stopem. Gran Canaria je sice poměrně malá, ale ne nadarmo se jí říká miniaturní kontinent. Najdete tu písčné duny, banánové plantáže, skalnaté pobřeží, zelenající se piniový háj, rozkvetlé louky i typickou sopečnou krajinu. Sever ostrova je vlhčí a zelenější, na jihu vládne sucho a horko. Měli jsme obří štěstí na profesora předmětu „Geografía de las Islas“ - Claudia Moreno Medinu - borce zapáleného pro své povolání, který nás

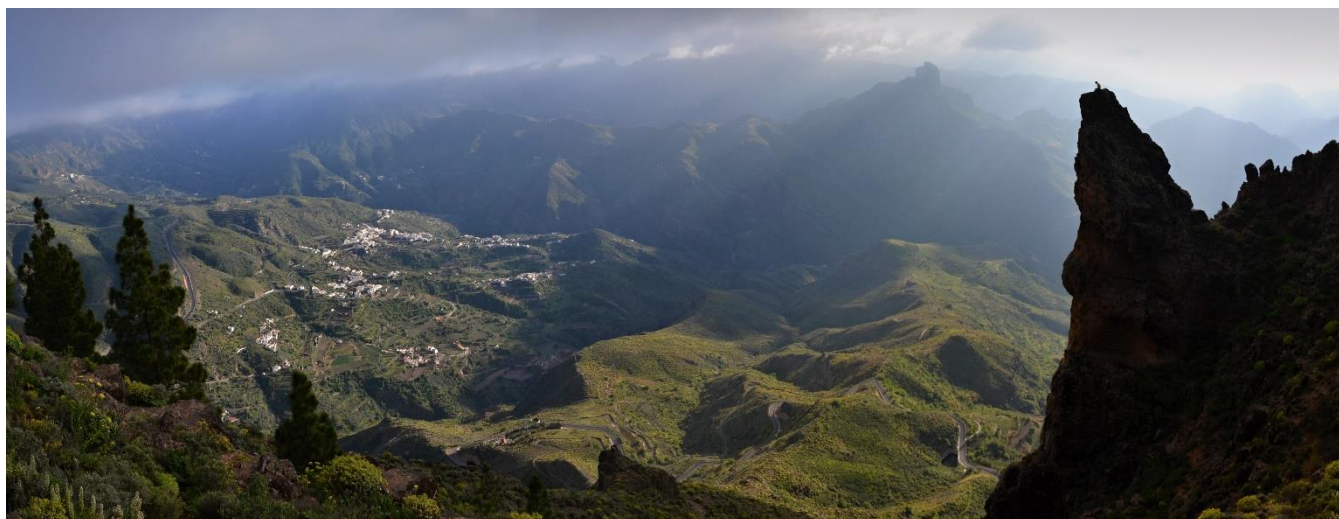
brával na exkurze po ostrově, vysvětloval nám souvislosti, ukazoval rostliny, typická jídla... Navštěvujeme se s ním dodnes.

Výhodou celoročního pobytu bylo to, že jsme nikam nespěchali. Nebyli jsme na ostrově jen typickými turisty ve stylu "vytěžit a odjet", ale měli jsme čas najít si oblíbenou kavárnu nebo krámk se zeleninou. Zdravili jsme se s prodavačkou zmrzliny, se správcem parkoviště, s řidičem autobusu. Hodně jsme cestovali i mimo Gran Canarii. Projeli jsme všechny ze sedmi Kanárských ostrovů a mohli na vlastní oči vidět, jak je každý jiný. Ráda o tom vyprávím a bořím představy o přečpaných turistických letoviscích. O potenciálu Kanárských ostrovů jsem napsala i diplomku. Souostroví mi přirostlo k srdci tak, že jsem se do Las Palmas ještě za studií vrátila na pracovní stáž a vzájemně se navštěvujeme s kanárskými přáteli.

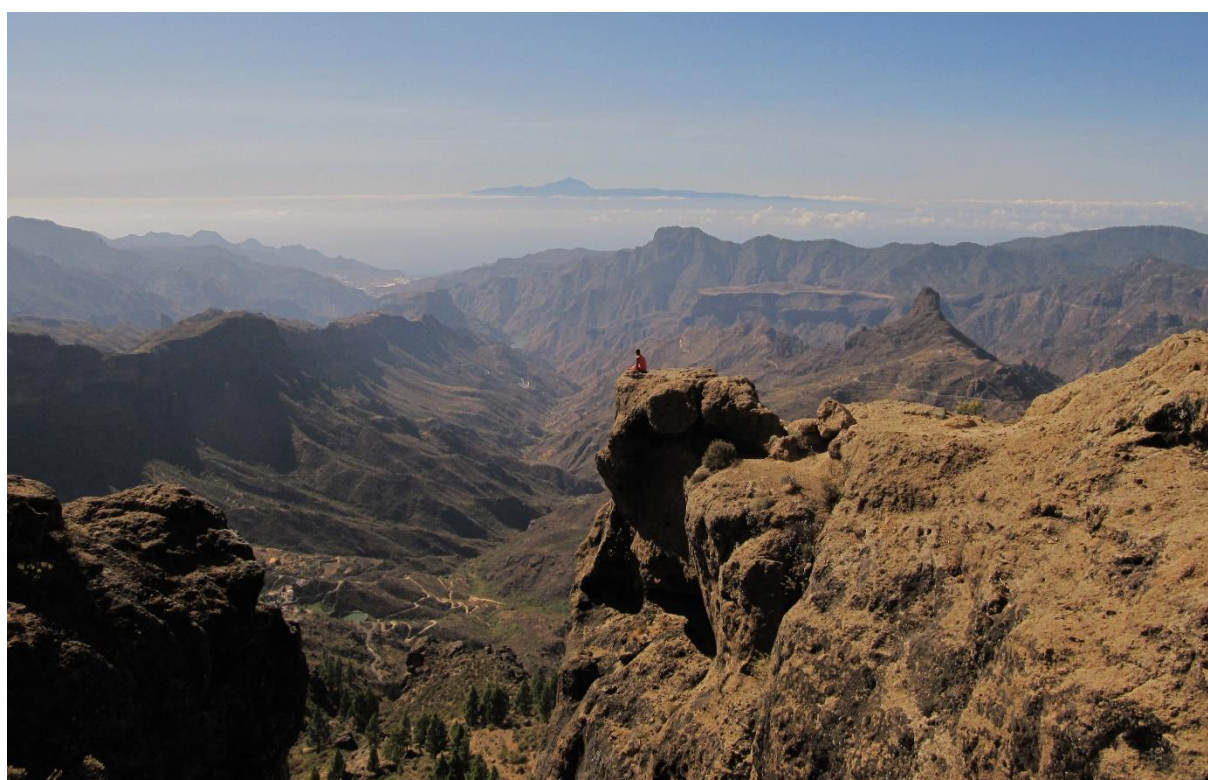
Nemůžu opomenout ani chození na pláž a pokusy o surfování. Ty samozřejmě byly. Složili jsme se se spolubydlicími na společné prkno a to pak tahali autobusem na městskou pláž Las Canteras. Trochu vtipné bylo, že jsme na odpolední výuku chodili přímo z pláže, takže nám občas do skript kapala voda z mokrých vlasů.

Jižané jsou - jak známo - národy velmi otevřené různým fiestám, večírkům, zábavám a nejinak jsou na tom i Kanárci. Zažili jsme monstrózní alegorické vozy při oslavách karnevalu, typická procesí v maskách o Velikonocích nebo svátek Fiesta de los Indianos, kdy se lidé oblečou do bílého, vyrazí do ulic a sypou na sebe dětský pudr. Locura blanca! Když si to doplníte výborným jídlem, voňavou kávou, čerstvým ovocem, domácími sýry, mandlovými sladkostmi nebo rumem z městečka Arehucas, vyjde vám naprostý ráj.

Když se teď, po letech, ohlédnu zpátky, nevzpomenu si, kolik jsem přivezla kreditů nebo co jsem psala v závěrečné práci o Humboldtovi, jehož dílu jsme věnovali celý semestr. Vybavím si ale každý detail z výletů po ostrově. V uších slyším typické kanárské nářečí plné emocí a radosti ze života. Cítím sůl v nose po pádu z prkna do vln a píchne mě u srdce, když myslím na pohostinnost našich kanárských kamarádů. Svůj Erasmus na Gran Canarii beru jako nádhernou zkušenost, která mi obrátila život vzhůru nohama a dala mi druhý domov. Místo, kam se budu vždycky ráda vracet.

LAS PALMAS DE GRAN CANARIA

20221022

Katedra geografie

Přírodovědecká fakulta UP

DO SVĚTA NA ZKUŠENOU

